kqdþ25 / AÂ ^pÀJm³

JpÀ-B³ t_m[\w 887

F.-ssh.-BÀ

തലമുറ തലമുറകളായി സുഖസൗകര്യങ്ങളാസ്വദിച്ചു വാണുപോന്നപ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ അർഥവും ലക്ഷ്യവും അവർ വിസ്മരിച്ചു. ഭോഗജീവിതത്തിനും മേധാവിത്വത്തിനും വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് തങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ഇതു തങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശമാണെന്നും ഭ്രമിച്ചുപോയി.

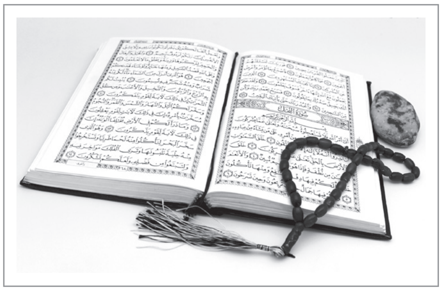

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ
عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

17. സത്യധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു വാണവരെയും അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അവർ ആരാധിക്കുന്നവയെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന നാളിൽ അവൻ ചോദിക്കും: എന്റെ ഈ ദാസന്മാരെ നിങ്ങൾ പിഴപ്പിച്ചതാണോ? അതോ അവർ സന്മാർഗത്തിൽനിന്ന് സ്വയം വ്യതിചലിക്കുകയായിരുന്നുവോ?

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ
وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾

18. അവരുടെ ആരാധ്യർ ബോധിപ്പിക്കുകയായി; നീ പരമ പരിശുദ്ധനല്ലോ! നീയല്ലാത്ത മറ്റു രക്ഷകരെ കൈക്കൊള്ളുക ഞങ്ങൾക്ക് ചിന്ത്യമേ ആയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അവർക്കും അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും നീ സമൃദ്ധമായി ജീവിതസൗകര്യങ്ങളരുളിയിരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ അതിലഭിരമിച്ച് അവർ ധർമ സൂക്തങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുപോവുകയും നാശോന്മുഖ ജനതയായിത്തീരുകയുമായിരുന്നു.

17, 18

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ = അവരെ (സത്യധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുവാണവരെ) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം

وَمَا يَعْبُدُونَ = അവർ ആരാധിക്കുന്നവയെയും مِنْ دُونِ اللَّهِ = അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ

فَيَقُولُ = അപ്പോൾ അവൻ പറയും (ചോദിക്കും) أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ = നിങ്ങൾ പിഴപ്പിച്ചതാണോ

عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ = എന്റെ ദാസന്മാരായ (ഈ) കൂട്ടരെ

أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ = അതോ അവർ സ്വയം വഴിതെറ്റു(സ്വയം സന്മാർഗത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കു)കയായിരുന്നുവോ

قَالُوا = അവർ പറഞ്ഞു (ആരാധ്യർ ബോധിപ്പിക്കുകയായി) سُبْحَانَكَ = നീ പരമ പരിശുദ്ധനല്ലോ

مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا = ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായിട്ടില്ല (ഞങ്ങൾക്ക് ചിന്ത്യമേ ആയിരുന്നില്ല)

أَنْ نَتَّخِذَ = ഞങ്ങൾ എടുക്കുക(കൈക്കൊള്ളുക) مِنْ دُونِكَ = നിന്നെക്കൂടാതെ (നീയല്ലാത്ത മറ്റു)

مِنْ أَوْلِيَاءَ = രക്ഷക(രെ)രാൽ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ = എന്നാൽ നീ അവരെ സുഖിപ്പിച്ചു (സമൃദ്ധമായി ജീവിത സൗകര്യങ്ങളരുളി)

وَآبَاءَهُمْ = അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും

حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ = അങ്ങനെ അവർ ഉദ്ബോധനം (അതിൽ അഭിരമിച്ച് ധർമസൂക്തങ്ങൾ) വിസ്മരിച്ചുപോകുംവരെ(വുകയും)

وَكَانُوا = അവർ ആയിത്തീർന്നു(തീരുകയുമായിരുന്നു) قَوْمًا بُورًا = നാശം പിടിച്ച ജനം (നാശോന്മുഖ ജനത)

ഇവിടെ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ അവർ ആരാധിക്കുന്നവ- وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ -എന്ന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നേരത്തേ 2,3 സൂക്തങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ച ബഹുദൈവങ്ങളെയാണ്. مَا يَعْبُدُونَ -യിലെ ما എന്ന പ്രത്യയം സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത് മനുഷ്യേതര വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴാണ്. മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ من ആണ് ഉപയോഗിക്കുക. മലയാളത്തിൽ മനുഷ്യരെ സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ 'ആര്' എന്നും മനുഷ്യേതര വസ്തുക്കളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ 'എന്ത്' എന്നും പറയുന്നതുപോലെ. എങ്കിലും മലയാളത്തിൽ ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് 'എന്ത്' എന്ന് പറയുന്നതുപോലെ ചിലപ്പോൾ അറബിയിലും ما എന്നു പറയും. مَا يَعْبُدُونَ -യിൽ ما ഉപയോഗിച്ചത് അവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ വെടിഞ്ഞ് സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും മലക്കുകളുമായ സബോധ സൃഷ്ടികളെ സൂചിപ്പിക്കാനാണെന്ന് ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. ആളുകൾ ആരാധിക്കുന്ന കൃത്രിമദൈവങ്ങളിൽ ഏറിയ കൂറും ശിലാ വിഗ്രഹങ്ങൾ, മരങ്ങൾ, മലകൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അചേതന വസ്തുക്കളാണല്ലോ. അചേതനമായ ആരാധ്യവസ്തുക്കളുടെ വർധിച്ച പ്രാതിനിധ്യം പരിഗണിച്ചാണ് وَمَا يَعْبُدُونَ -അവർ ആരാധിക്കുന്നവ-എന്നു പറഞ്ഞതെന്നാണ് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. ബഹുദൈവാരാധകരെ വിചാരണാ സഭയിൽ ഹാജരാക്കുമ്പോൾ, ഒപ്പം അവരുടെ അചേതനവും സചേതനവുമായ ആരാധ്യരെയും ഹാജരാക്കും. അവരിൽ സചേതനരായ ആരാധ്യരോട്, അവരുടെ ആരാധകരുടെ മാർഗഭ്രംശത്തിനുത്തരവാദികൾ അവരാണോ എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കും. അചേതന വസ്തുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യം അപ്രസക്തമാണല്ലോ. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ വീക്ഷണത്തിൽ എല്ലാ ആരാധ്യരോടുമുള്ളതാണീ ചോദ്യം. മറുപടി പറയുന്നതും എല്ലാവരുമാണ്. പരലോകത്ത് അല്ലാഹു അവനുദ്ദേശിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും സംസാരശേഷിയുള്ളതാക്കും. എല്ലാം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും. നേരത്തേ 12-ാം സൂക്തത്തിൽ നരകം ക്ഷോഭിച്ചലറുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പാപികളെല്ലാം നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെട്ട ശേഷം അതിനോട് 'നീ നിറഞ്ഞുവോ' എന്നു ചോദിക്കുമെന്നും 'ഇനിയുമുണ്ടോ' എന്ന് നരകം തിരിച്ചുചോദിക്കുമെന്നും 50:30 സൂക്തത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

ജനത്തിന്റെ ആരാധ്യരായിരുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ചോദ്യത്തിന് നൽകുന്ന മറുപടി مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ (നീയല്ലാത്ത രക്ഷകരെ കൈക്കൊള്ളുക ഞങ്ങൾക്ക് ചിന്ത്യമേ ആയി

രുന്നില്ല) എന്നാണ്. مَا كَانَ لَنَا أَنْ എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ആശയം നേരത്തേ പല വട്ടം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആ ആശയത്തെ കുറേക്കൂടി ശക്തിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന രൂപമാണ് مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا . മാനസികമായ തേട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്ന بغا -യിൽനിന്ന് നിഷ്പന്നമായ انبغى -യുടെ ഭാവികാല രൂപമാണ് ينبغى . ഒരു കാര്യം സ്വയം ആവശ്യമായിത്തീരുന്നതിന്, അഥവാ സാമാന്യ ബോധത്തിന്റെയും പ്രകൃതിയുടെയും താൽപര്യമായിത്തീരുന്നതിനാണ് ينبغى എന്നു പറയുക. അത്യാവശ്യമാവുക, അനിവാര്യമാവുക എന്ന അർഥത്തിലും ഉപയോഗമുണ്ട്. 'അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരെ രക്ഷകരായി കൈക്കൊള്ളുക എന്നത് ഞങ്ങളുടെ സുബോധത്തിനും പ്രകൃതിക്കും വിരുദ്ധമാകയാൽ ചിന്തിക്കാനേ കഴിയാത്ത കാര്യമാകുന്നു' എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ചിലരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയാനുള്ള യോഗ്യത സത്യവിശ്വാസികളും സച്ചരിതരുമായ പുണ്യാത്മാക്കൾക്കാണ്. അതുകൊണ്ട് ചോദ്യം അത്തരക്കാരോടായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഈ വീക്ഷണത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന ചില ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളുണ്ട്.

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ

(അല്ലാഹു മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായോട്, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ എന്നെയും എന്റെ മാതാവിനെയും രണ്ടു ദൈവമായി സ്വീകരിക്കുവിൻ എന്ന് നീ ജനത്തോട് പറഞ്ഞിരുന്നുവോ എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ബോധിപ്പിക്കും: നീ പരമ പരിശുദ്ധനല്ലോ. യാതൊരവകാശവുമില്ലാത്ത കാര്യം പറയുക എനിക്ക് ചേർന്നതേയല്ലല്ലോ-5:116).

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۖ

(അവരെയൊക്കെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും നാളിൽ പിന്നെ മലക്കുകളോട് ചോദിക്കും: ഇക്കൂട്ടർ നിങ്ങളെയാണോ ആരാധിച്ചിരുന്നത്? അവർ പറയും: നീ പരമ പരിശുദ്ധനല്ലോ. നിന്നോടു മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ ബന്ധം-*സബഅ്:* 40,41). എന്നാൽ അചേതനമായ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും സംസാര ശേഷി ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ മറുപടി തന്നെയാണ് പറയുകയെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മനഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലും പെട്ട വ്യാജ ദൈവങ്ങളുടെ പ്രസ്താവന ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ ۖ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۖ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ ۗ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

(വിധി കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടുകഴിയുമ്പോൾ ചെകുത്താൻ പറയും: യാഥാർഥ്യമമെന്തെന്നാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനം സത്യ വാഗ്ദാനമായിരുന്നു. ഞാനും നിങ്ങൾക്കു വാഗ്ദാനം നൽകി. പക്ഷേ, ഞാനതു ലംഘിച്ചു. എനിക്കു നിങ്ങളിൽ ഒരധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ പൈശാചിക മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്വേഛാ ആക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ ഇനി എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ട. സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുക. ഇവിടെ എനിക്ക് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനാവില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്നെയും രക്ഷിക്കാനാവില്ല. നേരത്തേ നിങ്ങൾ എന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളിയാക്കിയതിനെ ഞാനിതാ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരം ധിക്കാരികൾക്ക് കൊടിയ ശിക്ഷ സുനിശ്ചിതമാകുന്നു-14:22).

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും വിഗ്രഹാരാധകരും, പരലോകത്തു തങ്ങളുടെ രക്ഷകരായി വരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് ആരാധിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലും മലക്കുകളിലും പെട്ട പുണ്യാത്മാക്കളോ, തങ്ങൾതന്നെയാണ് ദൈവം എന്നു ഘോഷിച്ച് ആളുകളെ ആരാധകരും അടിമകളുമാക്കിയ, മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലും പെട്ട ചെകുത്താന്മാരോ, ദൈവചൈതന്യം കുടിയിരിക്കുന്നു എന്നു

ഭ്രമിച്ച് ആരാധിക്കപ്പെട്ട അചേതന വസ്തുക്കളോ ഒന്നുംതന്നെ വിചാരണാ സഭയിൽ ആരാധകരുടെ പാപത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമേറ്റെടുക്കാനോ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കാനോ തയാറാവില്ല. ആർക്കും അതിനു കഴിയുകയുമില്ല. അവരൊക്കെയും തങ്ങളുടെ ആരാധകരുടെ കുറ്റം അവരിൽതന്നെ ആരോപിക്കുന്നു. ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്കും വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കും അതിനോടനുബന്ധിച്ച അധർമങ്ങളിലേക്കും പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവരും സ്വയം ദൈവമായി ചമഞ്ഞിരുന്നവർ പോലും വാദിക്കുക ആളുകൾ തങ്ങളെ അനുസരിച്ചതും ദൈവങ്ങളാക്കി പൂജിച്ചതും അവരുടെ സ്വതന്ത്രമായ തീരുമാനപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നാണ്. ഞങ്ങൾ അവരെ ഞങ്ങളുടെ മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുവെന്നത് നേരാണ്. ആ ക്ഷണം അവരെക്കൊണ്ട് സ്വീകരിപ്പിക്കാനുള്ള അധികാരമോ ശക്തിയോ ഒന്നും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. അവർ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചത് അവരുടെ സ്വതന്ത്രമായ തീരുമാനമായിരുന്നു, ഞങ്ങളുടെ ബലപ്രയോഗം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ പ്രബോധനം ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയും, തള്ളണമോ കൊള്ളണമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം ബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ദുരുപയോഗം ചെയ്തതിന് ഉത്തരവാദികൾ ഞങ്ങളല്ല, അവർ തന്നെയാണ്.

സംഗതി ഇതാണ്: നീ ഇക്കൂട്ടർക്കും അവരുടെ പൂർവികർക്കും സമ്പത്തും പ്രതാപവും സമൃദ്ധമായി ചൊരിഞ്ഞു കൊടുത്തു. തലമുറ തലമുറകളായി സുഖസൗകര്യങ്ങളാസ്വദിച്ചു വാണുപോന്നപ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ അർഥവും ലക്ഷ്യവും അവർ വിസ്മരിച്ചു. ഭോഗജീവിതത്തിനും മേധാവിത്വത്തിനും വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് തങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ഇതു തങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശമാണെന്നും ഭ്രമിച്ചുപോയി. പരലോകമെന്നൊന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടത്തേക്കാൾ മികച്ച അവസ്ഥയാണ് അവിടെ തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുക. ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ശക്തിയും സമ്പത്തും പ്രതാപവും തന്നെ തങ്ങൾ സത്യത്തിലും ധർമത്തിലുമാണെന്നതിന്റെ മതിയായ സാക്ഷ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ പറയുന്നതാണ് സത്യം. ധർമം തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. തങ്ങളാണ് ലോകനായകന്മാർ. തങ്ങളെ തിരുത്താനോ നിയന്ത്രിക്കാനോ ആർക്കും അവകാശമില്ല. ദൈവം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ തങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനോ ഭരിക്കുന്നവനോ അല്ല. മറിച്ച് തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സഫലീകരിക്കാനുള്ളവരും ആപത്തുകളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാനുള്ളവരുമാണ്. ഈ ധർമധിക്കാരികൾ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് ഈയടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അതൊന്നും ഞങ്ങളുടെ അറിവോടും സമ്മതത്തോടും കൂടിയായിരുന്നില്ല. സത്യത്തേക്കാൾ അസത്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും ധർമത്തേക്കാളേറെ അധർമങ്ങളാചരിക്കുകയും വിവേകത്തിനു പകരം അഹന്ത കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക വഴി സ്വയം നാശത്തിലേക്ക് കുതിച്ചവരാണവർ. وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا എന്നാണ് മൂലവാക്യം. البائر -ന്റെ ബഹുവചനമാണ് البور. നാശം ഭവിച്ചവനാണ് بائر. നരകത്തിന് دار البوار എന്നും പറയും. أرض بور ഊഷരഭൂമിയാണ്. حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَ بُورًا എന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്നെ പ്രവാചകസന്ദേശങ്ങളും വേദപ്രമാണങ്ങളും വിസ്മരിക്കുക വഴി അവർ തങ്ങളിലെ നന്മയുടെ വളക്കൂറു നഷ്ടപ്പെട്ട് നശിച്ചുപോയി എന്ന് ആശയം ലഭിക്കും. بور -നു മുമ്പിൽ വന്ന وَكَانُوا قَوْمًا എന്ന വാക്ക് ഈ നാശോന്മുഖത അവർ വളരെക്കാലമായി തുടർന്നുവരുന്നതാണെന്നും അവരുടെ ദേശീയതയുടെ ഭാഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. قوم -ന് രാജ്യം, പൗരസമുച്ചയം (Nation) എന്നും قَوْمِيَّة -ന് പൗരത്വം (Nationality), ദേശീയത, ദേശാഭിമാനം എന്നും അർഥമുണ്ട്. ഖുർആൻ قوم ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഈ ആശയവും കൂടി വ്യഞ്ജിതമാകുന്നു. ഉദാ: ഫറവോനികളെക്കുറിച്ച് 21:77 ൽ പ്രസ്താവിച്ചു. إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ (അവർ തിന്മയുടെ ജനതയായിരുന്നു. അതിനാൽ നാം അവരെ മുക്കിയൊടുക്കി). وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (പാപികളായ ജനത്തെ അല്ലാഹു മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നില്ല-9:24,80). ഏതു അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും അക്രമങ്ങൾക്കുമുള്ള പ്രബലമായ ന്യായമാകുന്നു 'ദേശീയ പാരമ്പര്യം' എന്നത്. പാവം നാൽക്കാലിയായ പശുവിനെ ചിലർ വന്ദ്യമാതാവും ദൈവവുമായി ആരാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു നല്ല ആഹാര പദാർഥമായ ഗോ മാംസം ആഹരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ഗോ പൂജകർ നിർദയം കൊല്ലുന്നു. മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും ദൈവാരാധനയുടെയും പേരിൽ നടമാടുന്ന വിനാശകരമായ ദേശീയ ഭ്രാന്ത്- قومية البوار- ആണിത്. താൻ മനുഷ്യരുടെ മാതാവാണെന്നോ ദൈവമാണെന്നോ ആ സാധുമൃഗം ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തന്നെ ആരാധിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. തന്നെ ചിലർ ആരാധിക്കുന്ന കാര്യം ആ മിണ്ടാപ്രാണി അറിയുന്നുപോലുമില്ല. നാളെ പരലോകത്ത് അല്ലാഹു സംസാരശേഷി നൽകുമ്പോൾ അതിനു പറയാനുണ്ടാവുക ഈ സത്യമായിരിക്കും. യഥാർഥ ദൈവിക ധർമശാസനകൾ കൈവിട്ട് സ്വയംകൃത വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ആവിഷ്കരിക്കുന്നവർ തൽക്കാലം എത്ര കരുത്തും സ്വാധീനവുമുള്ളവരാണെങ്കിലും ആത്യന്തികമായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നാശത്തിലേക്കാണ്. ചിലപ്പോൾ ആ നാശം ഈ ലോകത്തുതന്നെ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങും. ■